

DOMÁCÍ NÁSILÍ

4 s

Úvod

Podle Světové zdravotnické organizace (WHO) je domácí násilí rozšířeným jevem, který se týká všech forem psychického, fyzického, sexuálního zneužívání a různých forem donucovacího chování, které jsou činěny, aby osoba, která je součástí rodinné jednotky, byla emočně kontrolována.

Domácí násilí je většinou závažnou událostí. 34,5% žen uvedlo, že násilí bylo velmi vážné, zatímco 29,7% ho označilo jako docela závažné, 21,3% žen, které prošly domácím násilím mělo pocit, že jejich život byl v ohrožení, ale pouze 18,2% z nich považovalo násilí v rodině za zločin. 44% žen násilí označilo jako něco špatného, pro 36% jen něco, co se stalo.

Fenomén domácího násilí je rozšířený ve všech zemích a ve všech sociálních skupinách. Agresoři patří do všech sociálních tříd a do všech ekonomických skupin, bez ohledu na věk, rasu či etnikum.

Oběti mohou patřit k jakémukoli sociálnímu zázemí a mohou být na jakékoli kulturní úrovni. Jsou to muži, ženy a děti, kteří často nenahlásí tuto skutečnost, a to ze strachu nebo ze studu.

Domácí násilí může způsobit fyzické poškození a vážné následky v duševním životě obětí (žen, mužů a dětí), protože může způsobit psychologické problémy, jako jsou depresivní příznaky, somatické problémy, příznaky úzkosti, napětí, pocity viny a studu, nízkou sebeúctu, posttraumatickou stresovou poruchu a mnoho dalších.

Z fyzického hlediska může domácí násilí způsobit vážné, trvalé poškození a přispět k problémům duševního i fyzického zdraví.

Důsledky dlouhodobého domácího násilí také zanechávají stopy ve vztahové rovině, protože oběti, které jsou tímto násilím zasaženy, často ztrácejí práci, domov, přátele a ekonomické zdroje.

Podmínky těch, kteří násilím trpí, jsou o to závažnější, čím déle násilí v průběhu času přetrvává, nebo čím větší je pokrevní vztah mezi agresorem a obětí.

Definice

Domácí násilí lze obecně definovat jako model zneužívajícího chování jednou nebo oběma složkami rodinné jednotky, spojenými v intimním vztahu, jako je manželství, rodina, přátelé nebo soužití.

Domácí násilí má mnoho projevů, včetně fyzického napadení (kopání, kousání, strkání, fackování, házení věcí po člověku) nebo projevů utlačování či hrozeb, sexuálního zneužívání, psychologického zneužívání, zastrašování, pronásledování (stalking), zanedbávání péče a ekonomická deprivace.

Důsledky a příznaky

Rány, strach a stres, jež jsou spojené s partnerovým násilím, mohou dovést k chronickým zdravotním problémům, jako je například chronická bolest (např. bolesti hlavy, zad atd.) nebo problémům týkajících se centrálního nervového systému (mdloby).

Zneužívané ženy mají mnohem častěji příznaky žaludečních a střevních problémů (např. i ztráta chutě, poruchy příjmu potravy), funkčních střevních poruch (např. syndrom dráždivého tračníku) a zároveň mohou mít příznaky vztahující se k srdečním symptomům, jako jsou vysoký krevní tlak a bolesti na hrudi. Možné oslabení imunitního systému může být připsáno stresu a/nebo poruchám duševního zdraví, jako jsou deprese nebo úzkosti, i když tato hypotéza nebyla potvrzena.

DOMÁCÍ NÁSILÍ

3

Důsledky	Fyzické	Sexuální a reprodukční	Psychologické a v chování	Smrtečné
Krátkodobé	Poranění břicha	Gynekologické problémy	Úzkosti	Spontánní potraty
	Modřiny a jizvy	Komplikace v těhotenství / spontánní potrat	Panické ataky	
	Invalidita	Rizikový potrat	Nespavost	
	Zlomeniny	Nechtěné těhotenství	Pocity studu a viny	
	Poškození očí		Fyzická nehybnost	
	Tržné rány a oděrky			
Dlouhodobé	Gastrointestinální problémy	Sexuální dysfunkce	Nízká sebedůvěra	Vražda
	Syndrom dráždivého tračníku	Nemoci z pohlavního přenosu, HIV/AIDS	Fobie	Sebevražda
	Omezená fyzické funkce	Sterilita	Deprese	Úmrtnost spojená s AIDS
	Fybromyalgie (chronická bolest svalů a pohybového aparátu)	Zánětlivá onemocnění pánevního dna	Posttraumatická stresová porucha	
	Syndrom chronické bolesti		Psychosomatické poruchy	
			Suicidální a sebezraňující chování	
			Rizikové sexuální chování	
			Kouření	
			Zneužívání alkoholu a drog	
			Poruchy příjmu potravy	

Asistované násilí

Traumatické zkušenosti, zejména pokud jsou spáchány v rodině pro dítě významných dospělých, podmiňují ve skutečnosti nejen psychologický vývoj a duševní zdraví dítěte, ale také jeho schopnost navázat uspokojivé emoční vztahy, jakmile se jednou stane dospělým a rodičem.

Traumata z dětství mohou navíc ohrozit fungování nervového systému, neuroendokrinního systému, fyzické pohody po celou dobu života.

Ti, kteří byli jako děti opakovaně vystaveni násilí a zneužívání, jsou také ohroženi rozhodujícím rizikovým faktorem toho, že se v budoucnu stanou podobně špatně jednajícími dospělými.

Co je EMDR

V současnosti jsou v psychiatrické literatuře všeobecně uznávány stres, smutek z úmrtí, špatné zacházení v rodině, zneužívání dětí a další negativní nebo těžké životní události jako důležité rizikové faktory.

EMDR (Desenzibilizace a přepracování skrze pohyby očí) je terapií, která se ukázala účinnou v léčbě různých druhů traumat.

EMDR využívá pohyby očí střídáním bilaterální stimulace k usnadnění a urychlení desenzibilizace a zpracování rušivých traumatických událostí. EMDR je indikováno především v léčbě PTSP, kde se EMDR postupně transformovalo do stále detailnějšího, komplexnějšího a globálnějšího přístupu, schopného zvládnout velkou škálu psychopatologických poruch.

Jak EMDR funguje

Během práce s EMDR terapeut spolupracuje s klientem na identifikaci konkrétního problému, na který se má zaměřit léčba.

Klient si vzpomíná na znepokojivou situaci nebo událost, na to, co bylo vidět, slyšet, čemu naslouchal, co si myslel atd. Uvědomí si zároveň i současné myšlenky a vnímání o této události.

Terapeut usměrňuje pohyby očí nebo používá jiné druhy střídavé stimulace, zatímco klient se zaměřuje na rušivou vzpomínku. To vše je bez jakéhokoli úsilí o kontrolu směřování nebo obsahu vzpomínky, která se může pacientovi vybavovat (obrázky, myšlenky, zvuky, pachy atd.).

Jak může EMDR pomoci

Intervence EMDR, která je možná pro manžela/manželku nebo špatně jednajícího rodiče, na oběti, na děti vystavené násilí a konfliktům, se stává důležitou pro přerušování cyklu zneužívání a přenosu dysfunkčních vzorců chování i napříč generacemi.

Přístup EMDR nabízí příležitost nejen k přepracování traumat z minulosti, ale také k posílení osobních dovedností a vnitřních zdrojů, umožňuje čelit výzvám každodenního života, a tak skutečně „překročit trauma“.

